VUČEDOLSKA KULTURA 460

ljudski likovi s detaljnim prikazom odjeće i obuće (Vinkovci, Sarvaš, Vučedol, Ljubljansko barje), figurica jelena sa zdjelicom na glavi (Vučedol), glava ptice (Vinkovci) i dr.

Gospodarstvo vučedolske kulture počiva na kombinaciji poljodjelstva i stočarstva te na osobito razvijenoj metalurgiji u klasičnoj i kasnoj fazi (ostaci peći za taljenje rude, kalupi za lijevanje različitih bakrenih predmeta, puhaljke za mijehove, bakrene sjekire, bodeži, šila, dlijeta). V. k. je nastala kao rezultat velikih društvenih promjena prouzročenih seobama stepskih naroda. U njoj sačuvanu autohtonu osnovu kasnih neolitičkih kultura (sopotska, vinčanska) i utjecaj neposredne prethodnice — kostolačke kulture, obogatili su i nadopunili novi elementi s istoka.

LIT.: M. Hoernes, Urgeschichte der bildenden Kunst in Europa, Wien 1915. — G. Childe, The Danube in Prehistory, Oxford 1929. — V. Hoffiller, Corpus vasorum antiquorum, Yugoslaviae, I, Paris 1933. i II, Beograd 1938. — R. R. Schmidt, Die Burg Vučedol, Zagreb 1945. — S. Dimitrijević, Prilog daljem poznavanju vučedolske kulture, Opuscula archaeologica, I, Zagreb 1956. — A. Benac, Završna istraživanja u pećini Hrustovači, GZMBiH, 1948. — Isti, Prethistorijska gradina Zecovi kod Prijedora, ibid., 1956. — N. Tasić, Badenski i vučedolski kulturni kompleks u Jugoslaviji, Beograd — Novi Sad 1967. — S. Dimitrijević, Zur Frage der Genese und der Gliederung der Vučedoler Kultur in dem Zwischenstromlande Donau — Drawe — Sawe, VjAM, 1977.—78. — Isti, Vučedolska kultura i vučedolski kulturni kompleks, u knjizi: Prahistorija jugoslavenskih zemalja, III, Sarajevo 1979. — A. Durman,

P. VUČETIĆ, Mrtva priroda. Zagreb, Zbirka Bauer

Metalurgija vučedolskog kulturnog kompleksa, Opuscula archaeologica, VIII, Zagreb 1983. — Vučedol — treće tisućljeće p. n. e. (katalog) Zagreb 1988. — Vukovar — vjekovni hrvatski grad na Dunavu, Koprivnica 1993. — T. T. G.

VUČEMILOVIĆ, Fedor, fotograf (Split, 18. VI. 1956). Diplomirao na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu 1980. God. 1975 – 78. kao član skupine konceptualaca »Grupe šestorice autora« sudjelovao na dvadesetak izložaba i akcija. U dnevnom tisku, monografijama te katalozima objavljuje fotografije s područja dizajna, mode i umjetnosti, poglavito skulpture i male plastike (Sakralni križevi Povijesnoga muzeja; Povijest hrvatske medalje; Petar Barišić). Snima dokumentarne i obrazovne filmove te komercijalne video spotove. — Samostalno izlagao u Grožnjanu, Zagrebu, Beogradu, Novome Mestu i Rijeci.

LIT.: Grupa sestorice autora (1975 - 78) (katalog), Zagreb 1985.

K. Ma.

VUČETIĆ, Paskoje (Paško), slikar (Split, 12. II. 1871 — Beograd, 19. III. 1925). Studirao na slikarskim školama u Trstu, Veneciji, Münchenu i Rimu. Slikao u duhu secesije portrete i mrtve prirode te studije bitaka i vojnika. Bavio se i kiparstvom (spomenik u Beogradu, 1913. i kipovi za Sokolski dom u Zrenjaninu, 1915—18). — Samostalno izlagao u Parizu (1904, 1914), Beogradu (1905, 1906, 1908, 1922), Rimu (1917), Nici (1917), Splitu (1919, 1921) i Zagrebu (1919).

VUČIĆ, Milan, slikar (Zagreb, 22. X. 1953). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1980 (N. Reiser). Bio je suradnik Majstorske radionice Lj. Ivančića i N. Reisera 1980—83. U najranijemu razdoblju analizira elementarne slikarske postupke i materijale (ciklus *Viđenja*, 1983). U ciklusu *Nova viđenja* (1987) odlučuje se za multimedijsko rješavanje »scenskoga« prostora, ispunjena geometrijski oslikanim elementima i ljudskim likovima u ulozi pokretnih slika. Samostalno je izlagao u Šibeniku, Velikoj Gorici, Zagrebu i Karlovcu. Bavi se grafičkim i industrijskim oblikovanjem i scenografijom.

LIT.: Ž. Sabol, Milan Vučić (katalog), Velika Gorica 1987.

.

VUGROVEC, selo SI od Zagreba. Iz rim. doba potječu nalazi mramorne are i srebrni novac Gordijana III. - Kraj velike zemljane gradine podignuo je F. Thauszy 1751 – 69. ljetnikovac (preuređen u Planinarski dom) i župnu crkvu Sv. Franje Ksaverskoga (1759; zvonik oko 1821). U crkvi su tri barokna oltara, propovjedaonica, slike M. Stroya (1838) i Zaccina (1858), relikvijar s grbom Thauszyja (1759), barokno crkv. ruho (1759). Niz zlatarskih predmeta iz Vugrovca nalazi se danas u Dijecezanskome muzeju u Zagrebu: kaleži iz doba gotike, iz 1666, 1680. i iz XVIII. st., ciborij (1700), pacifikal (1617), misal sa srebrnim aplikacijama (1763), misno ruho i jastuci od obojene kože (XVII. st.). Skladno proporcionirana župna kurija na kat građena je 1801. Na groblju je pregrađena romanička kapela Sv. Mihovila s poligonalnim presvođenim svetištem (dogradio ga je majstor B. Mazzeto) i zvonikom uz gl. pročelje. U kapeli su tri oltara ranobaroknoga tipa — gl. iz 1683. s grbom zagrebačkoga kanonika P. Kosa, koji je za kapelu nabavio i klupe oslikane likovima apostola (1683); barokna propovjedaonica (oko 1740) ima kipove četiriju evanđelista i arhanđela Mihovila. Na podu kapele je nadgrobna ploča M. i H. Galović (1658).

LIT.: I. Klemenc, Archäologische Karte von Jugoslavien, Blatt Zagreb, Beograd 1938, str. 96. — K. Dočkal, Diecezanski muzej nadbiskupije zagrebačke, II, Zagreb 1944, str. 38—44. — A. Horvat, Između gotike i baroka, Zagreb 1975. — A. Ht.

VUJANOVIĆ, Branko, grafičar i slikar (Zagreb, 9. VI. 1937). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1965 (I. Šebalj). Specijalni tečaj za grafiku završio 1969 (M. Detoni). Likovni je urednik izdavačke kuće »Alfa« u Zagrebu. U klasičnim grafičkim tehnikama (drvorez, linorez) gradi nadrealne prizore naglašene narativnosti i simboličnosti (Stanica Windsor, 1968; Na rubu pameti, 1983). Izdao mape i bibliofilska izdanja Kanarinac u akvariju; Protiv rata (s D. Ivaniševićem) obje iz 1981; Kolobarium letnomesečni (s J. Stubičancem, 1983); Školjka Dubrovnika (s L. Paljetkom, 1986) i Posveta Bonnu (sa Z. Pozaić, 1990). Samostalno je izlagao u Cavtatu, Zagrebu, Osoru, Puli, Dubrovniku, Ljubljani, Erlangenu, Zürichu, Hildesheimu i Suwałki. Bavi se crtežom i akvarelom, ilustriranjem knjiga te grafičkim oblikovanjem.

LIT.: J. Bratulić, Svijet samorodnih snoviđenja, u katalogu: Zdenka Pozakć — Branko Vujanović, Dubrovnik 1982. — M. Zuccon Martić, Branko Vujanović (katalog), Zagreb 1994. Ž. Sa.

VUJČEC, Franjo, naivni slikar (Gola, 11. VIII. 1939). Bavio se zemljoradnjom i glazbom. Prve pouke o slikarstvu dobio od M. Mehkeka i S.